Դ· ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1086 ՀՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 19 ՕԳՈՍՏՈՍ 1887 (Ն· Տ·) 31 ՕԳՈՍՏՈՍ 1887 12 ՅԻԼԻԱՅԻՆ 1304

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻԱՆ)

ՆԱՄԱԿ ԿԱՏ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ.
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Վալաթիա, Նորատունկեան–խան

Մեծարգոյ Տնօրէն Արեւելքի Օրագրի
Ղալաթիա

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻԱՆ)

ԲԱԺԻՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար	Տարեկան	դրամական արժէք	160
» »	վեցամսեայ	»	80
» »	եռամսեայ	»	40
Գաւառաց »	եւ տերզական		
թղթատարով	տարեկան	»	240
Գաւառաց համար	եւ տերզական		
թղթատարով	վեցամսեայ	»	120
Օտար երկիրներ,	տարեկան	ֆրանք	56
» »	վեցամսեայ	»	28

Դուրս զրկուած լրագրոց համար ծախքը Տնօրինութեան վրայ է. Խմբագրութեանս զրկուած նամակ կամ գրութիւն ետ չտրուիր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deïrmen Han Constantinople

ՄԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ

ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ

ՕԳՈՍՏՈՍԻ ԻՆՔՆԱԿԱԼԻՆ ՄԵՐՈՑ

ՍՈՒԼԹԱՆ ԱՊՏ-ԻԼ-ՀԱՄԻԴ Բ.ԻՆ

Համայն Թուրքիա այսօր բերկրութեամբ կը տօնէ մեր Օգոստոսի առ Ինքնակալին բարեբաստիկ Գահակալութեան Մետասաներորդ Տարեդարձը։

Մեր երկրի պատմութեան ամենէն արկածալից և ամենէն փոփոխ ժամանակամիջոցն եղան այն տասն տարիներ որը անցան Վեհ. Սուլթան Ապտ-իւլ-Համիտ Բ. կայսեր Գահակալութենէն ի վեր։

Այն կարեւոր դէպքերու մէջ ընդ որս անցաւ երկիրն՝ փայլեցան Ն. Կ. Վեհափառութեան նուրբ բազաքագիտութիւնը, չրջահայեաց հայրենասիրութիւնն և երկրին կենսական շահուց ու պիտոյից նկատմամբ անձնուէր հոգածութիւնն։

Այս անգուգական ձիրքեր անդամ մ'ևս փայլեցան Իւր Գահակալութեան վերջին տարեդարձէն ի վեր անցած տարիշրջանին մէջ, պուլկարական, եւ-պիպտական և այլ ներքին ու արտաքին խնդրոց առթիւ, որք յուզուեցան ու կը յուզուին դեռ, և յորս երկիրն ամենայն վստահութեամբ ու սքանչացմամբ կը դիտէ Ն. Կ. Վեհափառութեան հեռուստ իմաստուն և հայրենասէր քաղաքականութիւնը։

Եթէ մեր երկիրը բախտ չունենար Օսմանեանց գահուն վրայ տեսնելու սոյն բարձր ձիրքերով և սոյն անզուգական արժանիքօք օժտուալ Վեհապետ մը, ո՛չ ոք կրնայ իսկ թէ ո՛րչափ ծանր կորուստը ու դժբախտութիւնը Թուրքիոյ բաժինը պիտի լինէին արեւելեան ընդհանուր չփոթութեան մէջ։

Բարեբախտաբար, երկիրը տարիներէ հետէ կը վայելէ խաղաղութեան բարիքն, յորմէ եւեթ կրնայ ակնկալել նիւթական ու բարոյական վերականգնումն, և Իւր հպատակաց երջանկութեան վրայ, մեր Օգոստափառ Ինքնակալ մանաւանդ երջանկութիւնն ալ Իւր միջազգային քաղաքականութիւնն հիմնեալ է խաղաղութեան կենսաւէտ բարիքն անվրդով պահելու մարդասիրական սկզբան վրայ։

Ա.յսպիսի Հանդիսաւոր առթի մը մէջ, Հայ Ազգը, գաբաւոր հաւատարիմ հպատակ Օսմանեան մեծափառ Գահուն, չի կրնար խորին երախտապարտութեամբ չյիշել ինչ որ կը պարտի անձամբ պիտի մաուսանէ Հայ Ազգին երախտագիտական զգացմանց հաւաստիքն, և մեր ամենուս ջերմ մաղթանքներն որպէս զի Ամենակարող Աստուած Ն. Կ. Վեհափառութեան չնորհէ երկարատեւ բարեբաստիկ կեանք՝ երկրին նիւթական ու բարոյական յառաջդիմութեան համար իւր բարձր խորհուրդները լիովին իրագործել կարենալու համար։

Հայ Ազգն այսօր կ'աղօթէ ա՛յնպիսի Վեհապետի մը բարօրութեան և արեւշատութեան համար, որու հովանւոյն ներքեւ անվթար պահած պահպանած է իւր ի վաղուց ասդի վայելած արտօնութիւններն ու չնորհներն, և որու հայրական հոգածութենէն կ'ակնկալէ իւր բազադրիմի կարօտութեանց լիուլի հայթայթումն։

ԱՐԵՒԵԼՔ, միչտ հաւատարիմ արձագանգ հաւատարիմ հայ ժողովրդեան զգացմանց, մեծ բարեբախտութիւն կը համարի իրեն՝ Ն. Կ. Վեհափառութեան երջանիկ Գահակալութեան Մետասաներորդ Տարեդարձին առթիւ եւս արձագանգ տալ սա սրտագին ազաղակիս, որ այսօր կը բխի Օսմանեան ամեն հայրենասէր սիրտերէ, եւքրատէ մինչեւ Նեղոս, Վոլոխոբ մինչեւ Տիգրիս, Արարատէ մինչեւ Ոլիմպոս, Պարսից Ծոցէն մինչեւ Ադրիական, և Սեւ Ծովէն մինչև Մէջերկրական, — ԿԵՑՑԷ՛, ՑԱՒԵՐԻ ԿԵՑՑԷ՛ ՍՈՒԼԹԱՆ ԱՊՏ-ԻԼ-ՀԱՄԻԴ ԵՐԿՐՈՐԴ։

Կ. ՊՈԼԻՍ, 19 ՕԳՈՍՏՈՍ, 1887

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՊՈՒԼԿԱՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ. Տարմադատ բացարձակ կը հերքուի այն լուրը թէ Ալէքսանդր Իչլեան Նամակ մ'ուղղեր է առ Ֆերտինանտ Իչխան՝ հաւանութիւն յայտնելով նորա ընտրութեան համար։

—Ի Բեռլերապուրկ ապաստանեալ Պուլկարը, Ալէքսանդր Իչխանին Օգոստ. 9ին գահէ վար առնուելուն առթիւ խնդագութ մը կազմելով, լատիներէն հեռագիր մ'ուղղեցին առ Ֆերտինանտ Իչխան, սա բառերով. «Սոֆիա, Բոպուկեան Ֆերտինանտ Իչխանին.—Ծիլեցէ՛ք Օգոստոսի խնդերորդ օրը։— Պուլկար դաղթականք։»

—Նոր Տէյլի Ալկրաֆ Ջուրնալ կը հաստատէ թէ Բ· Դուռն հեռագրական յայտարարութիւն մը ղրկած է Ֆերտինանտ Իչխանին, ծանուցանելով թէ Օսմ. կառավարութիւնն և Տէրութիւնք միահամուռ ապօրէն կը համարին Իչխանին ընթացքն ի Պուլկարիա։

—Թայմ կը ծանուցանէ թէ զբ. Դուրն գործօն միջամտութիւն մ'ընելու համոզելու նպատակաւ Ռուսիոյ չանքերն ի դերեւ ելած են բոլորովին. բայց պետական նոր հարուած մը կը պատրաստուի Փիլիպէի մէջ։

—Իտալիա, պատասխանելով Բ. Դրան չրջաբերականին, Ֆերտինանտ Իչխանին Պուլկարիոյ գահը բազմելու եղանակն հակառակ կը նկատէ Պերլինի Դաչնագրոյն, բայց կը պնդէ թէ Ֆերտինանտ Իչխանին ընտրութիւնն օրինաւոր է։ Իտալիոյ պատասխանը գրեթէ համաձայն է Աւստրիոյ պատասխանին։ Վիէննայի և Հռոմայ դահլիճք երկու երեւոյթներ կը տեսանեն Ֆերտինանտ Իչխանին ընթացից մէջ։ Նորա Պուլկարաց ուսոյ ապօրէն կը սպառնան, բայց կ'ըսեն թէ անոր ընտրութիւնն օրինաւոր և ընդունելի է։ Բեռլերապուրկի, Բարիզի և Պերլինի դահլիճք չեն ընդունիր այս տեսութիւն, ըսելով թէ Պուլկարիոյ Իչխանն ընտրող ժողովն օրինապէս գումարեալ չէր, և բաց ասոր, կը պարունակէր Բումելիի երեսփոխաններն, որք իրաւունք չունէին մասնակցելու Պուլկարիոյ Իչխանին ընտրութեան։ Իչխանին միաձայնութեամբ ընտրուիլը չանհետացներ ապօրինութիւնն որ արդիւնք էր բռնութեան և սպառնալեաց։

— Սոֆիայէ կը հեռագրուի առ Սքանտրա թէ Ֆերտինանտ Իչխան յոյժ վհատած է ամեն կողմէ լքուելուն և մինակ թողուելուն համար։ Հիւպատոսք իւր քով չեն գար, և պուլկար քաղաքագէտք մի առ մի կը մերժեն նախարարական պաշտօն ստանձնել։

—Ֆերտինանտ Իչխան կը չանայ իւր առաջին նախարարութիւնը կազմել անխոր ամեն կուսակցութեանց ներկայացուցիչներէն. բայց իւր եռանդը պարզիւն կը մնայ։ Զանգովմանք կը ղլանան իրենց մասնակցութիւն, և կ'ըսուի թէ նոր նախարարութիւնը պիտի բաղկանայ միայն Սգամպուլովի կուսակցութենէն։

Էջիպտ Թանին թէհրանէ փախուստը դիտուելը է օգոստ. 21ին, մինչ ինք, ուրիչ աֆղան երեւելւոց հետ, Թէհրանէ մեկնած էր օգոստ. 14ին։ Փախստեայք նշմարուեր են Թէհրանի արեւելեան կողմն, 180 մղոն հեռի, Դուրչիղի ճամբուն վրայ։ Շահը հրաման ղրկեր է Ռեյմանի, եզտի և Մէչէտի Իչխանութեանց հեծելախմբեր ղրկել արեւելեան սահմանաց վրայ, փախստականները բռնելու համար։ Կը կարծուի թէ (կ'ըսէ օգոստ. 25 Թուով Թէհրանէ հեռագիր մը,) Էյուպ Խան դէպ ի հիւսիս փախած է, Կասպից Ծովուն վրայ չդիմելու համար, և թէ, հետեւապէս, ռուսական հողին վրայ կը գտնուի այժմ։

—Թէհրանէ ուրիչ հեռագիր մը կ'ըսէ թէ Էյուպ Խան և իւր ընկերք յայտնած են իրենց հանել պարիկ ոսոխականութեան հսկողութիւնն, և թէ նոցա ձերբակալման համար ազդու միջոցներ ձեռք առնուած են։

Անգլ. լրագիրք զարմանալի լուրեր կը հրատարակեն Ռուսիոյ վրայ։ Տեյլի Քրոնիքլ Բեռլերապուրկէ հեռագիր մը կը հրատարակէ, ծանուցանող թէ, Ռուսիոյ գաւառաց ոմանց մէջ, Ռիչեկանք՝ արեւուն խաւարումէն յառաջ եկած մթութենէն օգուտ քաղելով՝ գիւղերու մէջ մեծ թուով ցրուած են յայտարարութիւններ, որովք կը բընդատեն ռուս վարչութիւնն, և կը հրաւիրեն ռուս ժողովուրդը վերջ տալ իւր արդի տարուութեան։ Աւասիկ ընդմարտաբար «ամեն պատեհ առիթէ օգուտ քաղել գիտցող» մարդիկ։ Առիթն այնչափ առելի պատեհագոյն էր որ ամենայն մ'ըստ գաւառուն մէջ տեսիլ պատահի կարծելնք։

—Վարչաիայէ կը ծանուցուի թէ եռանդուն համապատասխանք վերջերս խորհուրդ են ունեցած մը ղրկել առ Զօր. Գուլամիժէ, ի մասնաւոր հրաւիրելու համար զինւ. բայց ռուս իշխանութիւնն իմացուցեր է այս չարժման գլուխներուն թէ այդպիսի ձեռնարկութեան մը թոյլատուութիւն չի կրնար լինել։

— Սերպիոյ կը հեռագրուի թէ օսմ. կառավարութիւնը կը պակեցնէ իւր թեսալիոյ և Մակեդոնիոյ զօրաց թիւն։ Այդ երկու նահանգաց մէջ այսուհետեւ 28,000 զօրք միայն պիտի գտնուի։

—Թայմսի նորագոյն տեղեկութեանց նայելով, Աֆղանաց էմիրին զօրավար Ղուլամ Հայտար Խանին Ղըլըչից վրայ տարած յաղթութիւնը վճռական արդիւնք ունեցեր է, վերջ տալով երկար ժամանակէ հետէ տիրող ապստամբութեան։ Թարախի, Թօխի, Հօտաք և Անտարի ցեղերը փութացեր են ապատանիլ անգլ. հողին, իրը 2,000 մարտիկներ։ Էմիր Ապտ-իւր-Րահման Խանին բանակն ալ, իւր պաշտօնը վերջացած համարելով, ցրուելու վրայ է եղեր, մէկ մասն ի հիւսիս և մէկ մասն ի հարաւ երթալով։

—Մոսկվայէ Վէտոմոսթէ կը հաստատէ թէ, առանց պաշտօնական դաշնակցութեան, Ռուսիոյ և Ֆրանսայի միացեալ գործողութիւնն՝ եգիպտական խնդրոյն մէջ՝ յաղթահարած է Անգլիոյ, թէև Աւստրիա, Գերմանիա և Իտալիա ոյժ կաւտային Անգլիոյ։ Ռուս թերթը կը նշանակէ թէ այս արդիւնք հաստատուել է նոր կապոյտ Տետրակին պարունակութեամբ, և կը յարէ թէ Ռուսիոյ և Ֆրանսայի այս միացեալ գործողութիւն յապագային եւս վճռական աղդեցութիւն պիտի ունենայ միջազգային խնդրոց վրայ։ Կաթոլիկեան թերթը կը փափաքի որ այս ճշմարտութիւն լաւ իմացուի Ֆրանսայի մէջ։

—Հեռագիրը երեկ ծանոյց թէ Լորտ Սալիսպըրիի նախարարութեան իտալական քաղաքականութեան դէմ Պ. կատոդոնի առաջարկած բանաձեւը մերժուած է երեսի. Ժողովէն։ Պ. կատոդոն ընդադատած էր Իտալական Աղգային Դաշնակցութեան դէմ կառավարութեան ձեռք առած միջոցները, որոց յետոյ կոչուիլը խնդրելու համար առ Թագուհին ուղերձ մը մատուցանել խնդրած էր։ Իր բանախօսութեան մէջ, Պ. կատոդոն բացագանչեց թէ նախարարութիւնն իւր քաղաքականութիւն աւագի վրայ կը հիմնէ և թէ Իտալիան ի վերջոյ պիտի յաղթանակէ։ կառավարութիւնը պատասխանեց թէ երկիրն և Խորհրդարանը պիտի հաւանին իւր ընթացքին, երբ ճշդիւ իմանան թէ ինչ տեսակ մարմին մ'էր Իտալական Դաշնակցութիւնը։ Բայց յայտնի էր թէ պիտի մերժուէր Պ. կատոդոնի առաջարկը, քանի որ, ցորչափ Միութենական Ազատականք Պահպանողականաց կողմը բռնեն Իտալական խնդրոյն մէջ, կատոդոնեան Ազատականք Խորհրդարանին մէջ քան չեն կրնար ընել կառավարութեան դէմ։

— Բեռլերապուրկի անգլ. նախորդ դեսպան Լորտ Լոֆթուս անանկացաւ։

—Սեպտ. 8/20ին մեծ դպրոց մը տեղի պիտի ունենայ ի Հռոմ, բողոքելու համար Պապին հետ հաչտուելու գաղափարին դէմ։

—Եւրոպական լրագիրք յատուկ կարեւորութիւն մը տալով կը յիչեն թէ, երբ Ֆերտինանտ Իչխան Սոֆիա մնեալով ուղղակի մայր-եկեղեցին գնաց, Մետրապոլիտ կլեմես Եպիսկոպոսը, խաչ ի ձեռին, բանախօսութիւն մ'ըրաւ, որոյ գլխաւոր հատուածը սա էր։

«Քարի եկա՛ք, Իչխա՛նդ արքայական.— Պուլկար ժողովուրդը չնորհակալ է ձեզ՝ այս տագնապալից վայրկենիս աստ գալու քաջութիւնը ցուցընելնուդ համար։ Պուլկարք երանաւոտալու պիտի լինին, և կրնաք վստահիլ անոնց անձնուիրութեան և սիրոյն ի կատարումն ծանր գործոյն որուն ձեռնարկած էք։

«Այս ժողովուրդ երանաւոտ է Ռուսիոյ, որ անհուն զոհողութիւններ ըրաւ մեր փրկութեան համար, և որուն կը պարտինք մեր ազատութիւն և մեր անկախութիւն։ Մի՛ մոռնաք զուրեմն այս զոհողութիւնները, և ամեն ինչ ընէք վերահաստատելու յարաբերութիւնները ի մէջ Ազատչին և Ազատելոյն»։

Այս քաղաքական ճառ, կ'ըսէ Թայմսին Թղթակիցն որ ներկայ էր, մեծ տպաւորութիւն ըրաւ, բայց անչուշտ չէր կրնար հաճոյ լինել ունկնդրաց։

—Քէօնիկ Զայտուն կը ծանուցանէ թէ ի մտոյ բանակցութիւնք պիտի սկսին Գերմանիոյ և Ֆրանսայի կառավարութեանց միջև, վերաբերեալ գերման հպատակաց ի Ֆրանսա և Ֆրանսայի հպատակաց ի Գերմանիա և Ալզաս-Լոռէն բնակուեան։ Ֆրանսական նախարարութիւնը կը հաւանի այս բանակցութեանց սկսիլ երեսի. Ժողովոյ վերաբացուելէն ետքը միայն, որպէս զի կարող լինի տեղեկութիւն տալ երկրին, և մինչեւ այն ատեն Պ. Ռուվիէ իրաւունք կը վերապահէ Ալզաս-Լոռէնի Ֆրանսացւոց արտաքսման պատասխանելու։ Համաձայն միջոցներ ի գործ դնելով ի Ֆրանսա բնակեալ Գերմանաց դէմ։

—Պ. Բօլ Տէրուլէտ, Ֆրանսայի Հայրենասիրաց Դաշնակցութեան ներկայացուցիչն, և իւր ընկերք, կաթոլիկ գերեզմանին վրայ ծանուցեալ պատկը դնելէ յետոյ, Բեռլերապուրկ վերադարձան, ուր Մէյեր լրագրոյն Տնօրէնութիւնը չքեղ հացկերոյթ մը տուաւ։ Ներկայ էին բազմաթիւ ռուս խմբագիրք։ Եռանդագին ճառեր արտասանեցան ֆրանքօ–ռուս համակրանաց հմայիչ նիւթին վրայ, համակրանք՝ հիմնեալ հակագերման զգացման վրայ, և հանրածանօթ Զօր. Չերնյայեվ ուշադրաւ ճառ մը արտասանեց ռուս և ֆրանսացի բանակաց սքանչելի և անման ձերբերումն վրայ։

—Ռուէր պը Բուչ և պը Սէն Բեզերպուրկի անուամբ հանդէս մը պիտի հրատարակէ՝ մշակելու համար ֆրանքօ–

ԲՐԱՆՁԻՒՆ. Բարիզի Ռօքֆէլի բանտին (ուր կը պահուին մահապարտք և ուր է այժմ Բրանձիւն) Տնօրէն Պ. Պօքէն այս օրերս նամակ մը ստացաւ ուղղեալ առ Բրանձիւն։ Անգլիերէն նամակ մ'էր այս, Ուաշինկթընէ, Ու. . . անուն աւերկայի վաճառականի կամ խանութպանի մը ստորագրութեամբ, որ կ'առաջարկէր առ Բրանձիւն՝ իրեն տեղ կախուան ելնել և փրկել իւր (Բրանձիւնի) կեանքը։ Տարօրինակ եանքին այս արտառոց առաջարկութեան իրրեւ չարժառիթ կը յիչէր իւր մարդասիրական զգացում և մանաւանդ զոյն յոյս թէ՝ Բրանձիւնի տեղը գլխատուելով՝ ինք անչուշտ տիեզերական համբաւ մը պիտի ստանայ։

—Բրանձիւնի ապաման միակ յոյսն ամենդարձ կրէվիի նեղումն էր, որ, մանուկ պատժոյն հակառակորդ, չնորհած է մահապարտից չատն կեանքը։ Բայց Հանրապետութեան նախագահը մերժեց Տիկին Սապադիէի բարեխօսութիւնն, և այս պատճառս Բրանձիւն արդէն գլխատուած պէտք է լինի։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆ. Ի Պանկալոռ բնիկ պինուրական մը ահաւոր ոճիր մը գործեց։ Մատաղ հետեւակ զօրաց երիտասարդ մը մարհանօք եւ դիտեց նորա մեհնութիւն, առանց հրացանը վար առնելու։

Երբ Գլէման աներեւութացաւ ճամբուն ծայրն, անտառին մէջ, մէկ կողմ դրաւ հրացանն և Թէհէվի նայեցաւ։

Մանկամարդ աղջիկն ոտք ելած էր, տակաւին չատ դժգոյն . . . սակայն իւր գեղահրաչ աչերը կը չողչողային սիրով, երանատիպութեամբ, հրճուանօք . . .

Գնաց դէպի ծան-Մառգ, նորա ձեռները բռնեց, իւր տենդակէզ ճակտին վրայ դրաւ, յետոյ, խանդաղատ սիրոյ թափով, համբուրեց։

Միանգամայն, բարոյական կորովն՝ որ մինչեւ այդ վայրկեանն անսասան պահած էր զնա՝ թուլանալով, յարտասուս փղձկեցաւ հեծկլտանօք։

—Կեանքս աւելի բան մ'ապառնիցիր, ըսաւ . . . պատի՛ւս։

Ծան-Մառգ ևս, կարի յուզեալ այս սքանչելութենէն, կը չնաար պահել իւր պարարիւնը։

Կը նախազգար որ եթէ Թէհէվ սիրէր զինքն, երկար տաեն չպիտի ծածկէր իւր սէրն . . . եւ թէ յայնժամ պէտք պիտի ուենար իւր առնական բոլոր կորովին՝ իւր սէրը ծածկելու համար։

Թէհէվ իւր ձեռաց մէջ պահած էր երիտասարդին ձեռներն եւ կը դիտէր զնա, արցունքներուն միջէն ժպտելով։

Եւ Ծան-Մառգ, ի տես այդ ժպտին, ի տես այդ արտասուաց, ի՛զգար որ սիրտը կը կակղնար . . .

(Շարունակ)

—)(32)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՄԱՌԻ

ԹԷՌԷՋ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԲԱՂԴԻՆ ՊՈՂՈՍՈՑՆ

—Հիմակ, ըսաւ իւր անագորոյն ծիծաղով, պաչտպանեցէք ինքզինքնիդ եթէ կրնաք։

Թէհէվ դիտեր թէ Գլէման ամեն բանի կարող էր։ Նորա ձեռաց մէջ էր։

Վախցաւ։

—Ինչ ի՛ուզէք ինձմէ, հարցուց դողդոջելով։

—Ըսի որ կինս պիտի լինիք . . . առ այն եւ հարստութիւնս ի՛արժեն ձեր հարստութիւնն և ձեր առնմը . . . Արնաք ըստ պատշաճից ամուսնութիւն մ'ընել, քանի որ սիրոյ ամուսնութիւն մը չէք կրնար կատարել . . . Պիտի հաւանի՞ք . . .

—Երբէք։ Նախամեծար կը համարիմ վնքզինքս մեռցնել քան ձերը լինել։

—Լա՛ւ։ Գէթ անկեղծ էք . . .

Մանկամարդ աղջիկը կը դողդողար, գունատ, աչերն հրամեա . . .

Գլէման մտածեցաւ նմա, Թէհէվ ուզեց փախչիլ, սակայն երիտասարդը ակնթարթ զբաղեց զնա, նորա գլուխը ծռեց, եւ բիրտ համբոյր մ'առաւ նորա չրթներէն։

Մանկամարդ աղջկան բոլոր մարմինը պրկեցաւ յուսահատ հպարտ՝ խուսափելու համար այս լպիրշ դիրկընդխառնութենէն . . .

Երիտասարդը կորովի էր, չթողուց զնա . . .

Թէհէվ սուր ահեղի աղաղակ մ'արձակեց։

—Ա՛ռ ի՛ս։ օգնութի՛ւն, օգնութի՛ւն։

Սակայն իւր ձայնը խեղդուեցաւ երիտասարդին համբոյրներուն տակ։

—Ձեր ուզեր որ ամուսնիս լինիս, կը մրմնջէր չէր ընդսասա։ Է՛հ լա՛ւ, քանի որ կը սիրեմ զքեզ, քանի որ ի՛նձմէ զքեզ, տարվուհի՛ս պիտի լինիս . . . Ա՛հ, մի՛ պաչտպաներ ինքզինքդ, բոլորովին աւելորդ է . . . Դեռ ժամանակ կայ ընտրութիւն մ'ընելու, ի՛ուզե՞ս . . . Կը տեսնես որ վեհանձն եմ . . . Բառ մը ըսէ, պիտի հաւատամ քեզ . . . Ընտրէ՛ . . . կինս կամ տարփուհիս . . . Այս աեսակ առաքինութիւն մ'ընելը ալ աւելորդ է, քանի որ ինձ ես հիմա . . .

—Թո՛ղ զուառակա՛ն, թո՛ղ զուառակա՛ն։

—Ո՞չս է պատասխանդ։ Ուրեմն համբոյր մը տուր ինձ . . . Ո՛չ, կը չնաես խածնե՛լ զիս։

—Օգնութի՛ւն, ծան, օգնութի՛ւն։

Գլէման վայրագ ծիծաղ մ'ուներցաւ։

—Ա՛հ, սիրտդ մատնեց քու գաղտնիքդ։ Այդ է սիրականդ . . .

—Ա՛յո՛, կը սիրեմ զնա, լի՛րբ, եւ պիտի սպաննէ՛ զքեզ, զդուշացիր։

—Թող այդպէս լինի . . . Սակայն մինչեւ որ զիս սպաննէ՛ . . . Ա՛հ, ի՛մ, մա՛տս կըտրեցիր։

Թէհէվ իւր ակռաներուն մէջ առած էր թշուառականին ձեռքն զոր նա աղջկան բերնին վրայ կը դնէր՝ պոռալն արգիլելու համար, եւ իւր ակռաներն ծայրագեղ ցաւ ըղթի եւ սասկան ազդեցութեամբ սեղմուելով գրեթէ կտրած էին Գլէմանի մատը։

Ցաւն այնքան սոսկալի եղաւ որ չաղչեաւը վայրկ մը թողուց մանկամարդ աղջիկը։

Թէհէվ, ետ քաշուելով, գնաց կրծեւեցաւ պատին, որովհետեւ երիտասարդը դրան առջեւ կեցած էր։

Իւր չորքը զէնք մը բան մը կը փընտռէր որով կարենար պաչտպանել ինքզինքը։

Սակայն բան մը չկար բնաւ։ Սենեակը թափուր էր, կարասի չկար։

Գլէման նորա վրայ խոյացաւ։ Այս անգամ, Թէհէվ հասկցաւ որ կորսուած է։

—Թո՛ւթէ՛ւն, Գլէման, թո՛ւթէ՛ւն . . . Ցանուն հօրդ եւ մօրդ որք իրենց աղջկան պէս կը սիրեն զիս, գթութի՛ւն, Գլէման, գթութի՛ւն։

Սակայն նա չէր լսեր այլ եւս, ունկն չէր դներ, չէր տեսներ։ կատաղութենն, եւ իւր արիին որ յիսմարութեան հասած էր, կը խլացնէին, կը կուրցնէին զնա։

Իւր կռնակին ուժգին հարուածով մը իջաւ Թէհէվի ճակտին վրայ։

Թէհէվ խոր հառաչ մ'արձակեց. գլուխը խոնարհեցաւ լանջացը վրայ. ծունկի վրայ գետին ինկաւ, յետոյ նուաղած փռեցաւ Գլէմանի ոտից առջեւ, հերթական, մեռելոյ մը պէս գունատ։

Երիտասարդը վայրենւոյ ծիծաղ մ'արձակեց։

Մանկամարդ աղջկան վրայ ծռած, որ այժմ չէր կրնար պաչտպանել ինքզինքն եւ բոլորովին իւր իչխանութեան տակն էր, կը դիտէր զնա, երբ տարօրինակ ազմուկ մը, որ անկին սեաւէն կուգար, ցնորատարած մը պատճառեց նորա երակաց . . .

Լեցուղ հրացանի մը մռնաւոր ճարճատումն էր այն։

Եաին գարձաւ ընդոստ եւ յետս ընկրկեցաւ։

Սեմին վրայ, ծան-Մառգ, յոտին, հանդարտօրէն նշան կ'առնուր իրեն։

Շրջակայքը կը գտնուէր, ինքն եւս անձրեւի բռնուած էր եւ կուգար ապաւինել անտառապահին տնակն . անդ եկած էր, սեաած էր լպիրշ տեսարանը, նշմարած էր Թէհէվի հրացանը, փութանակի միացուցած էր կտորներն եւ յղուցած։

—Պարո՛ն, ըսաւ ծան, արժանի էք որ անարդ անասնոյ մը պէս սպաննեմ զձեզ։ Եւ ճշմարիտ որ չեմ գիտեր թէ ինչ բան կը կատեցնէ զիս . . . ի ծո՛ւնր իջէք այս մանկամարդ աղջկան առջեւ, ի ծո՛ւնր, և ներողութիւն խնդրեցէք, կը հասկնա՞ք։

—Երբէ՛ք։

—Ի ծո՛ւնր ի՛րեմ զձեզ . . . այս վայրկենիս իսկ . . . ապա թէ ոչ կ'սպաննե՛մ զձեզ . . .

Եւ իւր չէշն այնքան սոսկալի ու ահներկիւղ էր որ անկասկած ի գործ պիտի դնէր իւր սպառնալիքն եթէ Գլէման չհնազանդէր։

Սա ի ծունր իջաւ։

Թէհէվ ի՛մթափեր, կը տեսնէր ծան-Մառգն և խնդութեան աղաղակ մը ի՛արձակեր . . .

Առաջին անգամ զայս տեսաւ։

Ապա տեսաւ զԳլէման ծնրադիր։

Չակցաւ, եւ պծգանգն ու արհաւիրքը նկարեալ իւր դիմաց վրայ, սպասեց։

Ծան-Մառգ կ'ըսէր նոյն անողոք անդոյր ձայնով։

—Ներողութիւն խնդրեցէք իրմէ . . . հիմա՛ւ անմիջապէս . . . առանց վարանելու . . . եւ Թող ձեր ճակտը գետնին դպչի նորա առջեւ։

Գլէման, երկիղած հրացանին ազդեցութեամբ որ իւր կուրծքին ուղղուած էր ըսպառնալից, Գլէման հնազանդեցաւ։

—Ներողութի՛ւն, ըսաւ խուլ ձայնով մը, ներողութի՛ւն . . .

Եւ, որպէս հրամայած էր ծան-Մառգ, ճակտը գետնին հպաւ։

Հրացանը վար չիջաւ։

—Խո՛ւբս ելէք, ըսաւ երիտասարդն . . . Համոզուած եղէք որ եթէ կարելի լինէր սերն . . . եւ թէ յայնժամ պէտք պիտի ուենայինք ձեր մահուան՝ առանց արտասանելու ձեր հօրեղբօրդ տաեղն անունը, ի՛սպասնէի զձեզ . . . Խո՛ւբս ելէք, եւ գլուխդ յետոյս մի՛ դարձնէք . . . Ապա թէ ո՛չ։

Գլէման անցաւ նորա առջեւէն, կատաղութենէն գունաթափ։

—Դարձեալ պիտի տեսնուինք, դարձեալ պիտի տեսնուինք, քրթմնջեց։

Ծան-Մառգ ուսերը թոթուեց արհամարհանօք եւ դիտեց նորա մեհնութիւն, առանց հրացանը վար առնելու։

Երբ Գլէման աներեւութացաւ ճամբուն ծայրն, անտառին մէջ, մէկ կողմ դրաւ հրացանն և Թէհէվի նայեցաւ։

Մանկամարդ աղջիկն ոտք ելած էր, տակաւին չատ դժգոյն . . . սակայն իւր գեղահրաչ աչերը կը չողչողային սիրով, երանատիպութեամբ, հրճուանօք . . .

Գնաց դէպի ծան-Մառգ, նորա ձեռները բռնեց, իւր տենդակէզ ճակտին վրայ դրաւ, յետոյ, խանդաղատ սիրոյ թափով, համբուրեց։

Միանգամայն, բարոյական կորովն՝ որ մինչեւ այդ վայրկեանն անսասան պահած էր զնա՝ թուլանալով, յարտասուս փղձկեցաւ հեծկլտանօք։

—Կեանքս աւելի բան մ'ապառնիցիր, ըսաւ . . . պատի՛ւս։

Ծան-Մառգ ևս, կարի յուզեալ այս սքանչելութենէն, կը չնաար պահել իւր պարարիւնը։

Կը նախազգար որ եթէ Թէհէվ սիրէր զինքն, երկար տաեն չպիտի ծածկէր իւր սէրն . . . եւ թէ յայնժամ պէտք պիտի ուենայինք ամբողջ իւր առնական բոլոր կորովին՝ իւր սէրը ծածկելու համար։

Թէհէվ իւր ձեռաց մէջ պահած էր երիտասարդին ձեռներն եւ կը դիտէր զնա, արցունքներուն միջէն ժպտելով։

Եւ ծան-Մառգ, ի տես այդ ժպտին, ի տես այդ արտասուաց, ի՛զգար որ սիրտը կը կակղնար . . .

(Շարունակ)

ՀԱՅ ԴԱՏԱՎՈՐԱՑ ՀՈՐ

Տեղեկանալով, որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում գտնվող հայ դատավորներից մեկը՝ Ն. Ա. Ալեքսանյանը, հրաժարվելով իր պաշտոնից, ցանկանում է վերադառնալ Հայաստան, «Հայ Կյանք» թերթը հրատարակում է հետևյալ հայտարարությունը.

Ալեքսանյանի հրաժարականի մասին լուրը մեծ տխրություն է պատճառել ամբողջ հայ հասարակության մեջ։ Ալեքսանյանը ոչ միայն ազնիվ և անկաշառ դատավոր էր, այլև ամենաեռանդուն հասարակական գործիչներից մեկը։ Նրա հեռանալը մեծ վնաս է հասցնում ոչ միայն Ամերիկայի հայ գաղութին, այլև ամբողջ հայ ազգին։ Ալեքսանյանը ծնվել է Ալաշկերտում 1846 թվին։ Նա ավարտել է Էջմիածնի ճեմարանը, ապա Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ալեքսանյանը Ամերիկա է գաղթել 1887 թվին։ Նա եղել է Ամերիկայի հայ գաղութի հոգևոր առաջնորդը։ Նա հիմնադրել է Նյու Յորքում «Հայ Ընկերասիրական Միություն» կոչվող հայկական առաջին կազմակերպությունը։ Ալեքսանյանը եղել է նաև Ամերիկայի հայ առաջին թերթի՝ «Հայ Աշխարհ» շաբաթաթերթի հրատարակիչը։ Ալեքսանյանը հրաժարվում է իր պաշտոնից, որպեսզի կարողանա ավելի ազատ զբաղվել հասարակական գործերով։ Նա ցանկանում է հաստատվել Հայաստանում, որպեսզի հետևի հայ ժողովրդի կյանքին և նրա համար օգտակար լինի։

Ալեքսանյանի հրաժարականի մասին լուրը մեծ տխրություն է պատճառել ամբողջ հայ հասարակության մեջ։ Ալեքսանյանը ոչ միայն ազնիվ և անկաշառ դատավոր էր, այլև ամենաեռանդուն հասարակական գործիչներից մեկը։ Նրա հեռանալը մեծ վնաս է հասցնում ոչ միայն Ամերիկայի հայ գաղութին, այլև ամբողջ հայ ազգին։ Ալեքսանյանը ծնվել է Ալաշկերտում 1846 թվին։ Նա ավարտել է Էջմիածնի ճեմարանը, ապա Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ալեքսանյանը Ամերիկա է գաղթել 1887 թվին։ Նա եղել է Ամերիկայի հայ գաղութի հոգևոր առաջնորդը։ Նա հիմնադրել է Նյու Յորքում «Հայ Ընկերասիրական Միություն» կոչվող հայկական առաջին կազմակերպությունը։ Ալեքսանյանը եղել է նաև Ամերիկայի հայ առաջին թերթի՝ «Հայ Աշխարհ» շաբաթաթերթի հրատարակիչը։ Ալեքսանյանը հրաժարվում է իր պաշտոնից, որպեսզի կարողանա ավելի ազատ զբաղվել հասարակական գործերով։ Նա ցանկանում է հաստատվել Հայաստանում, որպեսզի հետևի հայ ժողովրդի կյանքին և նրա համար օգտակար լինի։

ՆՈՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱԼԱՔԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Տեղեկանալով, որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում գտնվող հայ դատավորներից մեկը՝ Ն. Ա. Ալեքսանյանը, հրաժարվելով իր պաշտոնից, ցանկանում է վերադառնալ Հայաստան, «Հայ Կյանք» թերթը հրատարակում է հետևյալ հայտարարությունը.

Ալեքսանյանի հրաժարականի մասին լուրը մեծ տխրություն է պատճառել ամբողջ հայ հասարակության մեջ։ Ալեքսանյանը ոչ միայն ազնիվ և անկաշառ դատավոր էր, այլև ամենաեռանդուն հասարակական գործիչներից մեկը։ Նրա հեռանալը մեծ վնաս է հասցնում ոչ միայն Ամերիկայի հայ գաղութին, այլև ամբողջ հայ ազգին։ Ալեքսանյանը ծնվել է Ալաշկերտում 1846 թվին։ Նա ավարտել է Էջմիածնի ճեմարանը, ապա Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ալեքսանյանը Ամերիկա է գաղթել 1887 թվին։ Նա եղել է Ամերիկայի հայ գաղութի հոգևոր առաջնորդը։ Նա հիմնադրել է Նյու Յորքում «Հայ Ընկերասիրական Միություն» կոչվող հայկական առաջին կազմակերպությունը։ Ալեքսանյանը եղել է նաև Ամերիկայի հայ առաջին թերթի՝ «Հայ Աշխարհ» շաբաթաթերթի հրատարակիչը։ Ալեքսանյանը հրաժարվում է իր պաշտոնից, որպեսզի կարողանա ավելի ազատ զբաղվել հասարակական գործերով։ Նա ցանկանում է հաստատվել Հայաստանում, որպեսզի հետևի հայ ժողովրդի կյանքին և նրա համար օգտակար լինի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱԼԱՔԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Տեղեկանալով, որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում գտնվող հայ դատավորներից մեկը՝ Ն. Ա. Ալեքսանյանը, հրաժարվելով իր պաշտոնից, ցանկանում է վերադառնալ Հայաստան, «Հայ Կյանք» թերթը հրատարակում է հետևյալ հայտարարությունը.

Ալեքսանյանի հրաժարականի մասին լուրը մեծ տխրություն է պատճառել ամբողջ հայ հասարակության մեջ։ Ալեքսանյանը ոչ միայն ազնիվ և անկաշառ դատավոր էր, այլև ամենաեռանդուն հասարակական գործիչներից մեկը։ Նրա հեռանալը մեծ վնաս է հասցնում ոչ միայն Ամերիկայի հայ գաղութին, այլև ամբողջ հայ ազգին։ Ալեքսանյանը ծնվել է Ալաշկերտում 1846 թվին։ Նա ավարտել է Էջմիածնի ճեմարանը, ապա Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ալեքսանյանը Ամերիկա է գաղթել 1887 թվին։ Նա եղել է Ամերիկայի հայ գաղութի հոգևոր առաջնորդը։ Նա հիմնադրել է Նյու Յորքում «Հայ Ընկերասիրական Միություն» կոչվող հայկական առաջին կազմակերպությունը։ Ալեքսանյանը եղել է նաև Ամերիկայի հայ առաջին թերթի՝ «Հայ Աշխարհ» շաբաթաթերթի հրատարակիչը։ Ալեքսանյանը հրաժարվում է իր պաշտոնից, որպեսզի կարողանա ավելի ազատ զբաղվել հասարակական գործերով։ Նա ցանկանում է հաստատվել Հայաստանում, որպեսզի հետևի հայ ժողովրդի կյանքին և նրա համար օգտակար լինի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱԼԱՔԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Տեղեկանալով, որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում գտնվող հայ դատավորներից մեկը՝ Ն. Ա. Ալեքսանյանը, հրաժարվելով իր պաշտոնից, ցանկանում է վերադառնալ Հայաստան, «Հայ Կյանք» թերթը հրատարակում է հետևյալ հայտարարությունը.

Ալեքսանյանի հրաժարականի մասին լուրը մեծ տխրություն է պատճառել ամբողջ հայ հասարակության մեջ։ Ալեքսանյանը ոչ միայն ազնիվ և անկաշառ դատավոր էր, այլև ամենաեռանդուն հասարակական գործիչներից մեկը։ Նրա հեռանալը մեծ վնաս է հասցնում ոչ միայն Ամերիկայի հայ գաղութին, այլև ամբողջ հայ ազգին։ Ալեքսանյանը ծնվել է Ալաշկերտում 1846 թվին։ Նա ավարտել է Էջմիածնի ճեմարանը, ապա Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ալեքսանյանը Ամերիկա է գաղթել 1887 թվին։ Նա եղել է Ամերիկայի հայ գաղութի հոգևոր առաջնորդը։ Նա հիմնադրել է Նյու Յորքում «Հայ Ընկերասիրական Միություն» կոչվող հայկական առաջին կազմակերպությունը։ Ալեքսանյանը եղել է նաև Ամերիկայի հայ առաջին թերթի՝ «Հայ Աշխարհ» շաբաթաթերթի հրատարակիչը։ Ալեքսանյանը հրաժարվում է իր պաշտոնից, որպեսզի կարողանա ավելի ազատ զբաղվել հասարակական գործերով։ Նա ցանկանում է հաստատվել Հայաստանում, որպեսզի հետևի հայ ժողովրդի կյանքին և նրա համար օգտակար լինի։

ՁԻՈՒԱՆԱ

ՊԱՏՄ-ՀԱՅԿ. Հ ՆՎԱՐԴ, 2 տարուս.

Ձիուանան ծերունի վոսկեսուսը։— Ա-ռաջ ես ձեզ ասում, որ ձեր ձին ինձ ծախեք։ Ես ուզում եմ ձիով ման գալ։ Ես ձի եմ գնում, ոչ թե ոսկի։ Ես ձիով եմ ուզում ման գալ։ Ես ձիով եմ ուզում ման գալ։

ՉԱՐԱՓԱՌ ԹՈՒՅԼԱՏՎԱԾ

Իրավ Շերիֆի հրեշտի մահվան տարեդարձի առիթով մեզի հասցեագրված նամակներ ստանալու պատճառով հրապարակում ենք հետևյալը.

Մենք ոչ մի կապ չունենք Շերիֆի մահվան հետ, ոչ էլ գիտենք, թե ով է նա։ Մեր ընթերցողները կարող են հանգիստ լինել։

Մեր խմբագրությունը ոչ մի անգամ չի ստացել Շերիֆի նամակներ։

Խմբագրություն

ՀՈՐ ՆՈՒՎԻՐԱԿ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒՄ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐ ԳՐՈՂ

ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՍԱՐԱՖԵԱՆ

ՀՈՐ ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ս. Ծննդեան առթիւ հրատարակուած ընդարձակ եւ հարուստ պատկերազարդ հատորը պարունակում է հետեւեալ գրութիւնները.

Ս. Ծնունդ։ Յայտնութիւն և Աստուածահայտնութիւն։ Ս. Ծնունդ և Ս. Ծննդեան տօնակատարութիւնը Հայոց մէջ